

Alkotmánybíróság

Budapest

Donáti u. 35-45. szám

1015

Hivatkozási szám: **IV/241-2/2016**

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/241-3/2016
Érkezett:	2016 MÁRC 31.
Példány:	2
Melléklet:	2 x 1 db
Kezelőiroda:	H

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott [REDACTED] indítványozó a korábban csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőm [REDACTED] egyéni ügyvéd [REDACTED] útján - a T. Alkotmánybíróság fent jelölt számú hiánypótlásra felhívásnak eleget tevé az

alkotmányjogi panaszt kiegészítem

az alábbiak szerint:

A T. Alkotmánybíróság 2016. február 22-én kelt levelében felhívta az indítványozót határozott kérelem előterjesztésére. Tájékoztatása szerint az indítvány nem tartalmaz kifejezett kérelmet a jogszabály megsemmisítésére, továbbá nem tartalmaz kellő alkotmányossági szempontú indoklást arra nézve, hogy a támadott határozatok, és jogszabály az ügyfélnek az Alaptörvényben biztosított jogait mennyiben és miért sértik.

E körben az alábbiakat adom elő:

Tényként állapítható meg, hogy az indítvánnyal támadott eljárás tárgya, az indítványozó által is vezetett [REDACTED] Kft. „fa”, [REDACTED] Kft. „f.a”. és az [REDACTED] Kft. „f.a”. felszámolási eljárásához köthető. Ezen eljárások során több törvényileg aggályos események történtek, amelyek feltárására elsősorban a nyomozó szervek lettek volna hivatottak. A bűncselekménysorozatok, felderítése annak ellenére nem történt meg, hogy az indítványozó életveszélyes fenyegetés, féltévedet meghaladó – személyével és családjával szembeni - pressziók ellenére minden okirattal alátámasztott feljelentést, mert tenni a közvagyon is súlyosan megkárosító zsarolói, kényszerítőivel szemben.

A feljelentést követően az indítványozóval szemben büntető eljárások sorozata indult meg, valamint a felszámolási eljárásokból eredő ügyvezetői felelősség, kártérítés megállapítására a büntető eljárásokhoz kapcsolódó polgári peres eljárás. Az indítványozó jogkövető és jogtisztelő állampolgárként úgy vélte, ha már a nyomozó hatóságok mulasztása miatt nem derülhetett fény közel 100 millió forint sorsára, akkor legalább a bíróságok előtt tisztázhatja magát, de csalódnia kellett.

Az eljáró helyi bíróságokat (büntető, polgári) nem érdekelték az indítványozó álláspontja, nem kapta meg a minden adófizető állampolgárt megillető, remélt és várt bírói védelmet, a fellebbviteli bíróságok pedig vélhetően a korlátozott jogi lehetőségek miatt érdemben nem tudták megváltoztatni az első fokon eljáró bíróságok koncepcióját, az eljárás menetét.

Az indítványozó álláspontja szerint, a jogállamisággal összeegyeztethetetlen az a tény, hogy egy ember és 100 millió forint sorsáról az eljáró bíróságok úgy döntöttek, hogy a terhelt, az alperes egyetlen egy bizonyítási indítványát sem fogadták el (felperes kárelhárítási kötelezettségének vizsgálata, könyvszakértő kijelölése a valós gazdasági események feltárására, a körülményeket hitelesen igazoló tanúk meghallgatása).

Az indítványozó a törvény előtti kirekesztettség okát kutatva, úgy vélte, hogy jelentős hátrányt okozott számára az a tény, hogy a felszámolási eljárások során a felszámoló bíróknak prejudikáló álláspontot alakítottak ki személyéről.

Az indítványozó 2014. november 2. napján kelt, a Nyíregyházi Törvényszéknek benyújtott elfogultsági kifogásában az alábbiakban fejtette ki aggályát:

ASzabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság jogszabályba ütközően hagyta jóvá a 7. Fpk. 15-03-000491 számú eljárásban a [REDACTED] Kft „fa” egyszerűsített felszámolását, vagyonfelosztását. mivel az adós cég könyvszerinti, valóságban is meglévő vagyona, közel 300 millió forinttal haladta meg a hitelezői követeléseket. **A [REDACTED] Kft „fa” felszámoló bírója: dr. [REDACTED]**

A [REDACTED] Kft. „f.a. felszámolásának kezdete: 2008. július 2. A kijelölt felszámolója a [REDACTED] Kft, mely könyvelőjének személye a felszámolási eljárás során megegyezett a felszámolt gazdálkodó szervezetenkönyvelőjének személyével, [REDACTED] valamint a felszámolás idején a [REDACTED] Kft gazdasági kapcsolatban állt [REDACTED] Kft. „f.a.” 20%-kát birtokló tulajdonosával, a [REDACTED] Kft-vel.

A [REDACTED] Kft. „f.a” felszámoló bírója: dr. [REDACTED] őt megelőzően a 23. Fpk. 15-07-001358/31 számú közbenső mérleget és jelentést jóváhagyó végzés szerint (2010. március 19.) Dr. [REDACTED] címzetes táblabíró.

A [REDACTED] Kft. „f.a.” felszámolásának kezdete 2010. december 21.

A kijelölt felszámolója az [REDACTED] Kft, ügyvezetője [REDACTED], aki a fentiekben megnevezett mind három [REDACTED] Kft „fa”, [REDACTED] Kft. „f.a”. és az [REDACTED] Kft. „f.a”) céggel gazdasági kapcsolatban lévő [REDACTED] Zrt-nek előbb ügyvezetője volt, majd a felszámolási eljárás idején is az [REDACTED] könyvelését látta el.

A kikényszerített engedményezési szerződések pénzügyi tranzakcióinak a lebonyolítója, minden esetben (jelen esetben is!) az [REDACTED] Zrt volt. Az összeférhetlenséget több beadványába is jelezte az indítványozó a T. Törvényszéknek, hiába.

Az [redacted] Kft-t kijelölő bíró 7 Fpk. 15-10-001201/3 számú végzés alapján, Dr. [redacted] nemzetes táblabíró, felszámoló bírója: 7 Fpk. 15-10-001201/9 számú végzés szerint, dr. [redacted] Debreceni Ítéltáblára történő áthelyezéséig.

A fentiekben vázolt személyi összefonódások joggal ébreszthetnek kételyeket a felszámolási eljárással és a hozzákapcsolódó indítvánnyal támadott pert illetően. Az indítványozónak azonban jogi lehetősége nem volt a felszámolási eljárásokban kifogást tenni, sőt a [redacted] Kft. felszámolási eljárás kezdetén kényszerítették zsarolói a jelen per tárgyat képző, valótlan tartalmú nyilatkozat megtételére, mely szerint 59.400.000 Ft-t kölcsönt adott az általa is vezetett [redacted] Kft-nek.

A Nyíregyházi Törvényszék az eljárások folyamán lehetőséget sem adott az indítványozónak a mentő körülmények feltárására, de még annyit sem tudott elérni, hogy a perben megvizsgálják, eleget tett-e a felperes, NAV kárenyhítési kötelezettségének? Felvetődik a kérdés megengedhető-e a pártatlan bíróság részéről a kirívó egyoldalú bizonyítási eljárás? Miért nem érdekelte a bíróságokat közel 100 millió forint sorsa, hogy valóban odakerült-e a nagy összegű pénz, ahova az I. rendű alperes állította? Mely jogszabály alapján járhat el ugyanazon bíró a felszámolási eljárásban és az azzal szoros összefüggésben lévő ügyvezető felelősségét megállapító kártérítési perben?

A Nyíregyházi Törvényszék a jelen panasszal támadott per kiszignálásakor megfelelt-e a tisztességes eljárás pártatlanságát biztosító objektív tesztjének?

A pártatlanság hamis látszatát csak fokozza a Nyíregyházi Törvényszék 2015. november 25. napján kelt 8.G.15-14-040178/24.számú végzése (1. számú melléklet), amit az indítványozó a szabálytalan postai kézbesítés miatt jelen panasz benyújtása után (2016. január 25.) vett kézhez.

A végzés alapján megállapítható, hogy az elsőfokon eljáró bíróság mulasztása révén több mint két év késéssel került bejegyzésre a cégbírósági iratokba az ügyvezetők felelősségének megállapítása, ezzel részrehajlóan, jogtalan előnyhöz jutatta a per felperesét, a NAV-ot. Vagyis az indítvánnyal támadott elsőfokon eljáró polgári per bírója, aki a közbenső mérleg benyújtásáig az adós cég felszámolási bírója is volt, egyrészt jogtalan előnyben részesítette a felszámolási eljárás egyik hitelezőjét, a kártérítési per felperesét. Ugyanis mulasztása révén a felszámolási eljárás többi hitelezője nem szerezhetett tudomást a jogvesztő határidőn belül a volt ügyvezetők felelősségének megállapításáról. Másrészt mulasztása révén biztosította, hogy véletlenül sem legyen lehetősége az alpereseknek vitatni a marasztalás összegét más kielégítetlen követeléssel rendelkező hitelező okán.

A bírósági indoklás szerint „A marasztalás iránti keresetet az alperesek összecszerülésben ugyanis eredményesen akkor vitathatták volna, ha igazolják, hogy a Cstv. 33/A. § (6) bekezdésének utolsó fordulata szerinti 60 napos jogvesztő határidőn belül más kielégítetlen

követeléssel rendelkező hitelező is indított pert az alperesek marasztalása iránt. Ilyenre azonban nem került sor..."

A Nyíregyházi Törvényszék 2014. november 26. napján kelt. 8.G.15-14-040178/6.számú jegyzőkönyv 4. oldal, 3-4. bekezdés alapján tájékoztatta a bizonyítási teherről a feleket, mely szerint bizonyítási eszközként okirati bizonyítás jöhet számításba, így a [REDACTED] Kft. **felszámolási eljárásában keletkezett iratok, mint közokirat**, valamint 60 napos jogvesztő határidőn belül indított megtérítési perekkel kapcsolatos peres eljárási iratok. Továbbá figyelmeztette az eljáró bíró a feleket a bizonyítási indítvány késedelmes előterjesztésének következményeire, valamint arra, hogy a bizonyítás sikertelenségének következményét a bizonyításra kötelezett félnek kell viselnie."

A tájékoztatás és az I. rendű alperes jogi képviselőjének ismételt indítványa ellenére 8.G.15-14-040178/6. számú jegyzőkönyv 3. oldal *"az előző tárgyaláson is kértem a felszámolónak a megkeresését a hitelezői igény bejelentések és behajthatatlansági nyilatkozatok okán."* a felszámolási iratok beszerzése iránti indítvány visszautasításra került (8.G.15-14-040178/6. számú jegyzőkönyv 5. oldal 6. bekezdés).

Hiába kért időt a törvényi kötelezettség teljesítésére az indítványozó jogi képviselője, a bíróság elzárta a bizonyítás lehetősége előtt: *"Amire utalni kívánok az, hogy most kaptunk tájékoztatást a bizonyítási teherről, így kérnénk, hogy erre vonatkozóan az észrevételeinket 15 napon belül tehessük meg ..."*(8.G.15-14-040178/6. számú jegyzőkönyv 5. oldal 3. bekezdés)

Az eljáró bíróságok elegendőnek tartották pusztán a felszámolási eljárás adataira támaszkodni a felperesi követelés összegének megállapításában, arra az adatra, melyet a felszámolási eljárás során maga, a jelen perben eljáró bíró hagyott jóvá, de a közokirat beszerzése érdekében tett alperesi indítványt visszautasította, a felszámoló meghallgatására tett indítvány szintén visszautasításra került.

A fent kifejtettek alapján látható, hogy a jogvita eldöntése szempontjából alapvető lett volna a felszámolási iratok beszerzése, a **felperes hitelezői igénye csak egy adat, amit az alperes joggal vitathatott volna**, de erre az eljáró bíróság lehetőséget sem adott, mint ahogy arra sem, hogy megvizsgálja, kárelhárítási kötelezettségének eleget tett-e a felperes, ezzel is hátrányba hozta az alperest a felperessel szemben, ezáltal tovább erősítette a gyanút a pártosság tekintetében.

Az indítványozó álláspontja szerint -nem megengedve, de elfogadva az eljáró bíróságok álláspontját, - ha elegendő a felszámolási eljárás adataira hivatkozni, háttérben a közokiratra egy hitelezőnek kárának megtérítésére indított perben és a felszámolási eljárás adatait az alperes nem vitathatja, akkor értelmét veszti a megállapítási, valamint a marasztalási per indítása a volt ügyvezetőkkel szemben. Ugyanis ebben az esetben egyszerűen a felszámolási eljárás adatai alapján megítélhető lenne a kártérítés összege a volt ügyvezetőkkel szemben.

Az eljáró bíróság szerint az alperes még arra sem kap lehetőséget, hogy a perben megismerje a közokirat tartalmát, mert beszerzését nem tartja szükségesnek az eljáró bíróság.

A T. Alkotmánybíróság több eseti döntésében kifejtette, többek között a **IV/00474/2013** számú döntésében: *„a pártatlanság hiányának feltárása az esetek döntő részében nem feltétlenül érdeke a feleknek. Másként fogalmazva az ügy valamilyen titkolt körülménnyel összefüggő elfogult megítélését követően az ítélkező érdeke, hogy az elfogultság okát jelentő körülmények titokban maradjanak, azokra ne derülhessen fény. Éppen ezért mind a jogszabályi környezettel szemben, mind pedig a konkrét ügyekben szükséges annak a szigorú mércének az érvényesítése, amelynek értelmében az ügyek pártatlan megítélésén túl az ítélkező bíróságnak a pártatlanság látszatát sem szabad elveszítenie. [Ezzel összhangban lásd: EJEB, Piersack kontra Belgium, (8692/79), 1982. október 1., 30. bekezdését.]”* - Az idézett megállapítás büntető perrel kapcsolatos ugyan, de az indítványozó álláspontja szerint a pártatlanság látszatának elvesztése, összeegyezhetetlen a polgári peres eljárásban is, valamint az Alaptörvényben megfogalmazott tisztességes eljárás követelményeivel!

Az Emberi Jogok Európai Egyezménye 6. cikkelye a Tisztességes tárgyaláshoz való joggal foglalkozik: **Mindenkinek joga van arra, hogy ügyét a törvény által létrehozott független és pártatlan bíróság tisztességesen nyilvánosan és ésszerű időn belül tárgyalja, és hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában, illetőleg az ellene felhozott büntetőjogi vádak megalapozottságát illetően.**

Emberi jogok Egyetemes Nyilatkozata 7. cikke szerint:

A törvény előtt mindenki egyenlő és minden megkülönböztetés nélkül jogosult a törvény egyenlő védelmére.

S végül az Európai Unió alapjogi Chartája 47. cikkében kifejezésre juttatja a tisztességes tárgyaláshoz való jogot, melynek fontos alkotóeleme a pártatlanság:

Mindenkinek joga van arra, hogy ügyét a törvény által megelőzően létrehozott független és pártatlan bíróság tisztességesen, nyilvánosan és ésszerű időn belül tárgyalja.

A bíróságok tekintélyének csorbulásához viszont jelentősen hozzájárulnak a kételyt teremtő esetek, melyek számának növekedése fontos jelzések lehetnek a jogalkotó számára.

Az ügyelosztás egységes és ajánlható módszereinek kidolgozatlansága az Országos Bírósági Hivatal elnökének 2013. áprilisi 23-i a T. Alkotmánybíróság előtti meghallgatásáról készült jegyzőkönyv 5. pontja alapján is, **a jelenlegi szabályozás lényegi problémáját jelenti.** A problémára hívja fel a figyelmet a Transparency International Magyarország, 2012.07.04. napján közzétett tanulmány is. **„...az igazságszolgáltatás esetében pedig nem a klasszikus korrupció, hanem a bírósági rendszer, a bírák kiválasztása és értékelése átláthatóságának hiányosságai jelentik a nagyobb kockázatot. Emellett kitért arra, hogy többek között szükség lenne az igazságszolgáltatás szervezetének átláthatóvá és számon kérhetővé tételére ...”**

A jelenlegi eljárásjogi szabályozás nem nyújt elégséges garanciát minden olyan helyzet kiküszöbölésére, amely a pártatlanság tekintetében jogoskéteyleket ébreszthet. Az „egyéb” kifejezés sérti azon törvény elé kerülő állampolgárok jogait, akik számára nem biztosított és kimaradtak az objektív mérce által - Pp. 13. § (1) bekezdés a) - d) pontja - meghatározottak köréből.

A Nyíregyházi Törvényszék álláspontja szerint: "Az I. r. alperes által hivatkozott felszámolási eljárásokban történő eljárás miatt az eljáró bíró a perből a Pp. rendelkezései szerint nincs kizárva." (4.Gpk.15-14-050173/2.számú végzés. 3. oldal. 6. bekezdés)

Az indítványozó álláspontja szerint, a jogállam működését ezzel együtt a jogbiztonságot veszélyezteti, hogy a Pp. kógens rendelkezéseibe bekerült egy diszpozitív (Pp. 13. § (1) e) pontja) rendelkezés, mely felhatalmazást ad arra, hogy a „**mindent szabad, ami nem tilos**” elvet követve egy felszámolási eljárás bírójának személye megegyezzen a felszámolás eljárásból eredő kártérítési per (személyi felelősséget megállapító) bírójával.

Az Alkotmánybírósági döntések vetületében: „A relatív kizárási ok [Pp.-beli] megfogalmazása általános, és minden olyan okot átfog, amelyek nevesítése sokféleségük folytán nem lehetséges, s ezért hozzájuk megdönthetetlen vélelem sem fűzhető.” [1150/D/2008. AB határozat, ABH 2011, 1884, 1889.]

A Pp. ezen szabályozási megoldása a nem peres eljárásokhoz kapcsolódó kártérítési perekben, - különös tekintettel a felszámolási eljárásokhoz kapcsolódó perekhez - nem szolgálja az igazságszolgáltatás pártatlanságát és a bíróságok, valamint az eljáró bíró függetlenségének biztosítását azzal, hogy az egyes nem peres és peres eljárások kapcsolatában nem rendelkezik objektíve a bíró kizárásáról.

Az indítványozó meglátása szerint a Pp. 13. § (1) bekezdés e) pontjának rendelkezése az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésébe ütközően nem biztosítja a pártatlan bírósághoz való jogot, ezért tisztelettel kérem, hogy állapítsa meg a Pp. 13. § (1) bekezdésének e pontja alaptörvény-ellenességét, és az Alkotmánybíróságról szóló törvény 41 § (1) bekezdése alapján semmisítse meg, mivel az sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését.

A fentiek fényében a jelenlegi jogi környezet nem biztosítja a pártatlan bírósági eljárást a felszámolási eljárással érintett ügyvezető számára mind addig, amíg törvényi rendelkezés nem mondja ki egyértelműen, hogy az egyes nem peres eljárásokban határozatot hozó bíró részt vétele kizárt a nem peres eljáráshoz kapcsolódó perben. Konkrétan, a felszámolási bíró és a felszámolási eljáráshoz kapcsolódó peres eljárások ügydöntő határozatát meghozó bíró személye álláspontom szerint nem lehet azonos. A régi ókori mondás szerint senki sem lehet bíró a saját ügyében (Nemo esse iudex in sua causa potest). mert az eljáró bíró kerülhet a peres eljárás folyamán abba a helyzetbe, hogy saját, előzőleg meghozott határozatát kell felülbírálnia.

A felszámolási eljárások során tapasztalt visszaélések visszaszorítására érdekében az eljárási rend nem teszi lehetővé, hogy a felszámolót kijelölő bíró személye és a felszámolási eljárás törvényességét felügyelő bíró személye azonos legyen. az összeférhetetlenségre az eljáró bíróságok hivatalból ügyelnek. Ennek analógiájára, jelen indítvánnyal érintett eljárásban a felszámoló bíró és a felszámolási eljáráshoz kapcsolódó peres eljárás bírójának személyének is ketté kellett volna válni az aggályok elkerülése érdekében.

Az eljáró bíróság leszögezte: " Önmagában ez az I.r. alperesi hivatkozás a kizárás alapjául nem szolgálhat mindaddig, ameddig az elfogultságot az eljáró bíró maga be nem jelenti vagy nem merül fel olyan egyéb körülmény, amelyből objektíve, okszerűen következik, hogy a pártatlan elbírálás nem biztosított."

A Pp.16. § (2) bekezdés alapján: "A bíró a bíróság vezetőjének köteles haladéktalanul bejelenteni, ha vele szemben kizárási ok forog fenn: a bejelentés elmulasztásáért vagy késedelmes teljesítéséért fegyelmi és anyagi felelősséggel tartozik."

Az indítványozó álláspontja szerint, a vizsgálat kikerülését célzó bírói nyilatkozat sérti az alkotmányos alapjogot, mert jelen perben is, megfosztotta az indítványozót a valódi jogorvoslat lehetőségétől. A senki nem köteles magát vádolni elvből következően nem várható más válasz, csak az elfogultság visszautasítása.

A kizárás megtagadásának jogorvoslati problémái az alkotmányosság tükrében:

A Pp. 18. § (4) A kizárást kimondó határozat ellen fellebbezésnek nincs helye, a kizárás megtagadásamiatt pedig csak abban a fellebbezésben lehet panaszt tenni, amely az ügy érdemében hozott határozatellen irányul.

A bíróságok ítélkezési gyakorlata szerint, az elfogultságban hozott ítéleteket, amelyek egyébként nem törvénysértőek nem semmisítik meg.

A mérlegelési jogkörben hozott döntések ritkán törvénysértőek ugyan, viszont ezzel együtt azok még igazságtalanok, helytelenek lehetnek.

A Pp. 3. § szabályait figyelembe véve, amely szerint a bíróság a bizonyítási indítványhoz, illetve a bizonyítást elrendelő határozatához, alakszerű bizonyítási szabályokhoz, a bizonyítás meghatározott módjához vagy meghatározott bizonyítási eszközök alkalmazásához nincs kötve, szabadon felhasználhatja a felek előadásait, valamint felhasználhat minden egyéb bizonyítékot.

A helytelen döntés tehát nem semmisítődik meg amennyiben elfogadható szintű, vagyis az elfogultságban ítélkező bíró büntetlenül, hátrányosan diszkriminálhatja az egyik felet, pártolhatja a másik felet. Ebben az értelemben a panasz, mint jogorvoslati mód teljesen üres, hiszen a fellebbezésben így is, úgy is csak a döntés törvénytelen volta értékelhető, ebből következően a kizárás elutasításának nincs valódi, hatékony jogorvoslati útja.

Ez azért is jogalkotói mulasztásban megnyilvánuló probléma, mert az Alaptörvény alapján a törvényekcélját figyelembe véve kell az adott jogszabály valódi tartalmát megtalálni.

A Pp. célja pedig a pártatlan eljárás biztosítása, ehhez képest a Pp. bírói kizárás szabályai nem adnak valódi jogorvoslati lehetőséget a polgárok számára, ezért az sérti a jogorvoslati valódi jogát az indítványozónak. **Tisztelettel kérem megállapítani a Pp. 16. § (2) és 18. § (4) bekezdésének alaptörvény-ellenességét, mivel azok sértik az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdését.**

A Pp. 13. § (1) bekezdésének az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésével való ütközése:

Az indítványozó álláspontja szerint a Pp. 13. § (1) bekezdése ellentétes az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésével

A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvényben foglaltak szerint

13. § (1) Az ügy elintézéséből ki van zárva, és abban, mint bíró nem vehet részt:

a) a fél, a féllel együtt jogosított vagy kötelezett személy, továbbá az, aki a per tárgyát egészen vagy részben a maga részére követeli, vagy akinek jogaira vagy kötelezettségeire a per eredménye kihatással lehet:

b) aza) pont alá eső személy képviselője, támogatója vagy olyan volt képviselője, volt támogatója, aki az ügyben eljár:

c) az a) vagy a b) pont alá eső személynek a (2) bekezdésben megjelölt hozzátartozója vagy volt házastársa:

d) az, akit a perben tanúként vagy szakértőként kihallgattak, vagy akinek tanúként vagy szakértőként való kihallgatását a bíróság elrendelte:

e) az, akitől az ügynek tárgyilagos megítélése egyéb okból nem várható (elfogultság).

A B) cikk (1) bekezdés rendelkezése szerint Magyarország független, demokratikus jogállam.

Az Alaptörvény nem határozza meg a jogállam fogalmát, de a T. Alkotmánybíróság gyakorlatában többször kinyilvánította, hogy a jogbiztonság alapvető eleme a demokratikus jogállamnak.

Általánosan elfogadott definíció szerint a **jogállam** olyan állam, ahol a közhatalmat a nyilvános és írott jogszabályok tartalmának megfelelően, és a jogszabályokban meghatározott eljárások keretében, arra feljogosított szervezetek és személyek gyakorolják. Az angolszász politikai rendszerben a joguralom (*rule of law*) kifejezés használatos, ami azt fejezi ki, hogy a hatalommal felruházott emberek sem állnak a jog felett.

Legfontosabb ismérvei, hogy az önkényes döntésekkel szemben a jogszabályok által előre meghatározott döntések születnek a bíróságok előtt és a törvények előtt minden ember egyenlő. Az alkotmány az emberi jogokból származtatható, és ezek kikényszerítése a bíróságok feladata. S végül, de nem utolsósorban a hatalommal felruházott emberek sem állnak a jog felett.

A fentiekből levezetve a bíróságok előtt zajló polgárjogviták eldöntésének alapja kizárólag az alkotmányos polgárjog lehet. A jogbiztonság az államtól, s ezáltal a jogalkotótól azt várja el, hogy a jog minden állampolgár számára előre látható, kiszámítható legyen, világosan és egyértelműen fogalmazza meg a jog egészét és annak részterületeit.

A kiszámíthatóság és az előreláthatóság elvéből következik az is, hogy ne adjon kételyeket az a rendelkezés, amely alapján kiszignálásra kerülnek a bíróság elé tárt ügyek. A jogbiztonságra tekintettel az indítványozó álláspontja szerint nem korlátozódhat a kizárás a Pp. 13.§ (1) e) pontjára (relatívok) a peres és nem peres eljárások kapcsolatában a fél általi kezdeményezés a bíró kizárására. A rendelkezés jogos kételyeket támaszt, mivel a pártatlanság attól függ, hogy az alkalmazó (szignáló) felismeri-e fel akarja-e ismerni az elfogultságot, az összeférhetetlenséget.

A Pp. 13.§ (1) bekezdésének rendelkezései nem felelnek meg a jogbiztonság követelményének, mivel a bíró kizárásának okai, figyelemmel a Pp. és az egyéb rendelkezéseire a bírósági nemperes és peres eljárásokkal összefüggő eljárások vonatkozásában nem egyértelműek és ebből következően nem kiszámíthatóak. Úgy gondolom időszerű volna törvényileg vélelmezni a felszámoló bíró kizártságát a felszámolási eljáráshoz kapcsolódó perekben. **ezért tisztelettel kérem a Pp. 13. § rendelkezéseinek felülvizsgálatát, e) pontjának megsemmisítését.**

A Pp. 13. § (1) bekezdésének az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésébe ütközése:

Az Alaptörvény XXVIII. cikk a következők szerint rendelkezik: „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el”.

A Pp. 13. § (1) bekezdésének alkalmazásával nemcsak a jogbiztonság sérült, de sérült a pártatlanság elve is.

A fentiek tükrében látható, hogy a Nyíregyházi Törvényszék nem kezelte egyenrangú félnek az indítványozót a per folyamán, mert egyetlen egy bizonyítási indítványát sem fogadta el, nem tette a felszámolási iratokat a per részévé, nem vitathatta a kártérítési követelés összegét, nem tárhatta fel a mentő körülményeket a tanú meghallgatások során. Az eljárás során a jogállami garanciák nem érvényesültek, bírói védelemben nem részesülhetett kényszerítőivel szemben. A pertörténetet tekintve a törvényesség látszatát keltve, formális joggyakorlással születtek meg az ítéletek, amellyel szemben valódi jogorvoslati lehetőségek az indítványozó számára a fentiekben kifejtett okok miatt, a Pp. rendelkezései nembiztosították.

Az indítványozó határozott álláspontja szerint alapvető alkotmányjogi kérdést vet fel és ellentétes a pártatlan bírósághoz való joggal az, hogy a felszámolási bíró és a felszámolási eljáráshoz kapcsolódó kártérítési per bírójának személye azonos, a kizárásról pedig a törvény nem rendelkezik. A sérelem a perrendbeli szabályokból fakad, mert a Pp. 13. § (1) bekezdés

e) pontja ellentétes az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdés, valamint a XXVIII. cikk (1) bekezdés rendelkezéseivel.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

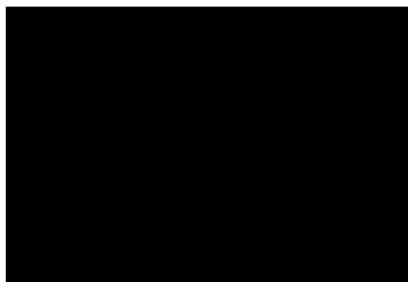
Az indítvánnyal támadott bírói döntések nyomán a Nyíregyházi Törvényszék Gazdasági Kollégium G. 40178/2014/7. számú értesítése alapján 4096000 Ft bírói eljárási illeték megfizetésére kötelezett, melyet azért kell megfizetnem, mert alapvető emberi jogaim gyakorlásában a Nyíregyházi Törvényszék nem biztosította számomra a pártatlan bírói eljárást, a bírói védelmet zsarolóimmal kényszerítőimmal szemben, ajogvita elbírálása szempontjából lényeges és szükséges tények eldöntésére vonatkozó alperes bizonyítási indítványokat pedig teljes mértékben mellőzte. Álláspontom szerint a bíróság eljárása, még a bizonyítási kísérlet sikertelenségére való hivatkozással sem megengedett. Az esélyt a bizonyításra mindenkinek legalább egyszer meg kell adni, erre lehetőséget az indítványozó egyik per esetén sem kapott. Az eljáró bíróság mindezzel megsértette a Pp. által minden fél számára biztosított lehetőséget arra, hogy indítványokat terjeszthessen elő egy pártatlan, független bíróság előtt, amely nem rendelkezik az alperesről egy felszámolási eljárás során kialakult előítélettel. E követelmények megsértésével pedig sérült az indítványozó alperes Alaptörvényben rögzített tisztességes eljáráshoz való joga.

A fentiekre tekintettel, Tisztelettel kérem a T. Alkotmánybíróságtól a Nyíregyházi Törvényszék Gazdasági Kollégium G. 40178/2014/7. számú határozatában foglaltak felfüggesztését, illetve annak kezdeményezését a Nyíregyházi Törvényszéken a jelen alkotmányjogi panaszban foglaltakra tekintettel.

Az indítványozó egyebekben a 2016. január 25. napján kelt indítványát fenntartja, azzal a kéréssel kiegészítve, hogy amennyiben lehetséges az indítvány és kiegészítése személyiségjogi védelmének érdekében ne kerüljön nyilvánosságra.

Tisztelettel,

Debrecen, 2016. március 25.

Melléklet:

1. Nyíregyházi Törvényszék. 8.G.15-14-040178/24.számú végzés